

Referat despre Gaitele de Alexandru Kiritescu - partea a doua

Declaratiile lor emfetice definesc o lume: "Mie, Aneta Duduleatiu, care am fost stapana a noua mosii, afara de alte douasprezece pe care le tineam Tase in arenda. Slepurile noastre porneau incarcate de trosneau, cu grau- numai grau de pe mosiile noastre, de la schelele noastre de la Bechet si de la Cetate - tocmai la Marsilia si la Amsterdam, platit cu napoleoni de aur".

In acelasi fel, tripticul respectiv vorbeste despre un "trecut" in necontenita destramare (caci mosiile s-au dus sau se duc, asa cum s-a intamplat cu Prejbenii sau Butoestii, sau cu Ciucea pusa in vanzare de Wanda), aduce in sprijinul existentei proprii amintirea (inclusiv a unor oameni de alta data rosi de dorinta de parvenire si gata de sacrificii, precum Tase cel care-si trecea "vara toata cu caracuda sarata si ardei rosu", sau ca pomenitul in piesa Pandeale, care "traia cu untura unui porc taiat de Craciun pana dupa treieris"). Este limpede - chiar daca nu vor s-o recunoasca - ei sunt parazitii, care risipesc agoniseala rapace a celorlalti, permanent dornici sa traiasca in lux. O lume, asadar, plina de meschinarie si ridicol: tinerii nu sunt capabili de o existenta pozitiva batranii sunt la fel de inutili, dar mai presus plini de o rautate pizmase; chiar si cei activi (Ilanache sau Georges) sunt meschini, rai si apucatori.

Cele trei batrane certarete, clevetitoare, avare si carcotase - ultimile ramasite ale unei mosierimi oltene prospere altadata - nu pierd nici un prilej pentru a-si etala dreptul de a domina, prin energia lor barbateasca agresiva si senilitatea manifestarilor diurne, mediile cele mai inalte ale targului. Mahalagioaice sadea folosind totdeauna un limbaj suburban si afisand o superioritate de rang si de intelepciune longeviva dispretuiesc pe toti cei din jur pe frantuzita Colette, nevasta de "neam mare" alui Ilanache, pe Mircea Aldea, sotul Margaretei, socotindu-l doar un rentier din zestrea nevastei, pe intriganta Fraulein si in genere, pe toti cei care le inconjoara Afisand permanent pretentii de apartenenta la o "lume buna", cele trei se comporta permanent ca niste veritabile fantome. Insi sinuciderea Margaretei - care bea o sticluta de laudanum, pentru ca nu suporta violenta pasiunii amoroase a sotului ei, Mircea, pentru frumoasa si eleganta Wanda, femeia cu moravuri destul de libere - nu schimba cu nimic "tabietul" acestor femei care gasesc un copios pretext de barfa chiar din acest trist parastas:

"Aneta (furioasa, Lenei): Aia e coliva de cinci kale de grau?

Zoia (Anetei): Mai intrebi si dumneata! Dar gainile ei ce sa mai manance?

Lena (arsa, Zoiei): Cum, Zoio, am oprit eu din grau?

Aneta: Grau ales si spalat cu mainile mele.

Zoia: De uruiala li se apleaca gainilor dumneaei.

Lena (furioasa): Asa!... Faceti-ma si hoata acum!... Asa-mi trebuie (Anetei). Ca sunt proasta si ma supun la toate capriciile dumitale... De ce n-ati facut coliva aici. ca va scaldati in slugi si

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

bucatarese, si ati trimis sa v-o fac eu?

Zoia (suprema): Noi nu suntem... colivarese!"